

Duizenden op de been voor winnares Olympisch goud

Rooi verwelkomde Monique van den Bosch

Honderden belangstellenden waren vorige week donderdag present om Monique van Den Bosch te verwelkomen bij haar terugkeer uit Engeland, waar zij Olympisch kampioene tafeltennis was geworden en waar zij – men zou het bijna vergeten – ook nog beslag wist te leggen op een bronzen plak. Opvallend deze grote belangstelling. Een bewijs, dat het Olympisch gebeuren enorm aansprekt, maar tevens hield deze belangstelling de erkenning in van een geweldige sportvrouw. Waar eerdere voortreffelijke – zij het geen Olympische – resultaten buiten de direct betrokkenen tot generlei reactie leidden, viel haar nu een geweldig erbetooten ten deel. Tot verrassing van velen bleef echter de erepenning van de gemeente nog in de kast.

zouls burgemeester van Oerle eerder op de avond het zo treffend uitdrukte, zich kan vergissen. In deze krant immers zag Opa de Leijer zich vorige week tot zijn verrassing gepresenteerd als lid van het ontvangstcomité. Hoewel hij bij de ontvangst een belangrijke rol speelde, had hij niet als zodanig zitting in het comité, maar het bleef wel in de familie, immers zoon Sijf was een van de mensen achter de schermen. De receptie, die 's avonds volgde, werd erg druk bezocht, niet alleen door vele bekende en minder bekende Rootenaren, maar ook vele sportverenigingen gaven acte de présence.

Dries van Agt even op bezoek

Vrijdagmorgen werd de familie van den Bosch verrast met een telefoontje van het gemeentehuis: "Of het goed is, dat de commissaris van de koningin even op bezoek komt", zo ongeveer luidde de boodschap. Even later zat hij in de huiskamer, Dries van Agt in eigen persoon, vol bewondering voor de geleerde prestaties en de behaalde plakbied van tafeltennis: "Ik heb er geen verstand van", luidde het letterlijk, maar hij werd door Monique snel bijgepraat. Enige hilariteit ontstond er nog toen ter sprake kwam, dat Monique als MEO-studente onlangs nog enige weken stage heeft gelopen op het provinciehuis: "Ik heb u er nooit gezien", aldus Monique. "Maar ik was er toch meestal wel, al lijkt het wel eens anders", antwoordde de ex-premier, die na een uurtje buurten afscheid nam.

Toen Jan Bosch donderdagavond rond kwart over zes met knipperende lichten de Rooise Boerderij naderde was er al veel volk op de been om Monique te begroeten. Het Haverlands Harmonie was er en koetsier Opa de Leijer begroette zijn passagiere hartelijk. Eenmaal gezeten, was het woord aan Chris van der Wiel, die namens de Rooise sporters een welkomstwoord uitsprak en haar in de bloemen zette, waarna Wim Ooyen haar de lauwerkrans omhing. Hierna begon de rijtoer onder begeleiding van het tamboorcorps Haverland. Velen langs de route hadden gevolg gegeven aan de oproep om de vlag uit te hangen. Met name de Borchmolendijk liet zich uiteraard niet ontbetuigen.

Officiële ontvangst

Op het gemeentehuis werd Monique officieel ontvangen, waarbij burgemeester van Oerle het woord voerde: „Voor mij is het een eer en genoegen om hieraan aandacht te geven”, aldus de burgemeester, „de beelden van de Olympische Spelen in Los Angeles zijn vaak indrukwekkend, vol menselijke emoties. Bij de Olympische Spelen voor gehandicapten is dat precies hetzelfde, natuurlijk. Wat de Nederlandse ploeg in Los Angeles nog niet gelukt is, is jou wel gelukt: je hebt goud gewonnen”. Hierna memoreerde de burgemeester wat feitelijkheden over de carrière van Monique en haar resultaten in Engeland. „Om iets dergelijks te berei-

ken is natuurlijk het huiselijk milieu belangrijk, de kennissenkring, je medesporters, maar vooral ook je eigen doorzettingsvermogen en karakter. Je moet het uiteindelijk zelf doen.” Hierna overhandigde hij een cadeaubon en het boek over de geschiedenis van Rooi met daarin een opdracht van het gemeentebestuur, „voor de uren, dat je niet traint of studeert”, zo besloot de burgemeester.

Ontvangst thuis

Na de ontvangst op het gemeentehuis werd de rijtoer voortgezet richting huis. Ook hier wachtten weer honderden mensen op "ons Monique". Nadat het Haverlands Harmonie haar een serenade had gebracht werd zij namens de buurt welkom geheten door Antoon v.d. Ven. Deze verwoordde treffend de gedachten van velen: "Wij vonden het al indrukwekkend, toen wij hoorden, dat je naar de Olympische Spelen zou worden uitgezonden. Da's nog niet zo weinig. Wij klapperden met de oren, toen wij vernamen, dat je goud en brons had gewonnen en wij vonden het helemaal fantastisch, toen jij als eerste op de wereldranglijst werd geplaatst". Nadat hij namens de buurt een fors cadeau had mogen overhandigen was het woord aan Ruud v.d. Hoef, de scheidende voorzitter van tafeltennisvereniging Attaque. Deze ging een paar jaar terug in de tijd, naar het moment, dat Monique voor de eerste keer een trainingsavond van Attaque

bezoekt. "Het was voor ons een nieuwe en uiteindelijk ook geweldige ervaring om jou bij de club te hebben. Je inzet is steeds voorbeeldig en wij hebben de verbetering van je prestaties en je techniek op de voet kunnen volgen. Uiteraard vinden ook wij het geweldig wat je in zo korte tijd hebt bereikt." Namens Attaque overhandigde hij een cadeaubon en een bloemetje.

Hierna was het woord nog even aan Antoon v.d. Ven, die een dankwoordje uitsprak. Hierbij bleek, dat zelfs de pers, "die het altijd zo goed weet",